

PODRADNIK METODYCZNY

RELIGIA 1

JESTEŚMY BOŻĄ RODZINĄ

PORADNIK METODYCZNY DO NAUCZANIA RELIGII
RZYMSKOKATOLICKIEJ WEDŁUG PODRĘCZNIKA
„JESTEŚMY BOŻĄ RODZINĄ”

NR WK/1-4/2021/1

DLA KLASY I SZKOŁY PODSTAWOWEJ ZGODNEGO Z PODSTAWĄ
PROGRAMOWĄ KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO
W POLSCE

ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA
„PAN JEZUS PRZYCHODZI DO MNIE”

NR WK/1-4/202

Skład i druk:

Wydawnictwo i Drukarnia Świętego Krzyża

ul. Katedralna 8A, 45-007 Opole

tel. 77 44 17 140, fax 77 44 17 141

e-mail: sekretariat@wydawnictwo.opole.pl

Sklep internetowy: www.krzyz.opole.pl

Drukarnia: www.wydawnictwo.opole.pl

BÓG NASZYM OJCEM

I

KATECHEZA 1

NA KATECHEZIE SPOTYKAM SIĘ Z BOGIEM I INNYMI LUDŹMI

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.1.1. wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga;
- A.1.a. interesuje się i zachwyca odkrywaną rzeczywistością;
- E.3.1. opisuje, czym jest wspólnota szkolna;
- E.3.2. wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole;
- E.3.a. przestrzega zasad obowiązujących w szkole.

Cel katechetyczny:

- uczeń wiedząc, czym jest lekcja religii, chce w niej uczestniczyć, poznawać Jezusa i spotykać się z Nim na katechezie.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że katecheza jest lekcją w szkole, podczas której może spotkać się z Panem Jezusem;
- uczeń potrafi wymienić miejsca spotkania Pana Jezusa i wskazać osoby, które mogą mu pomóc w poznawaniu Pana Jezusa;
- uczeń zna podstawowe pozdrowienia chrześcijańskie.

Postawy:

- uczeń wyraża radość z możliwości spotkania się z Panem Jezusem;
- uczeń pragnie słuchać i poznawać Pana Jezusa wraz z innymi;
- uczeń chce przebywać w miejscach, w których może spotkać Pana Jezusa.

Metody pracy:

rozmowa kierowana, zabawa aktywizująca „Miejsce obok mnie jest puste”, piosenka.

Środki dydaktyczne:

duża ilustracja lub figura Pana Jezusa, zdjęcia lub ilustracja kościoła, kapłana, siostry zakonnej itp.

1. Wprowadzenie

- Na początku pierwszej katechezy witamy się z dziećmi i przedstawiamy im się. Potem sprawdzamy obecność i ten fakt wykorzystujemy w rozmowie z uczniami, by ukierunkować ich na to, że na lekcji religii jest obecny jeszcze Ktoś, kogo dzieci nie widzą – Pan Jezus. Efektem końcowym tego etapu lekcji jest doprowadzenie uczniów do modlitwy jako przywitania się z Panem Jezusem.

- W celu utrwalenia imion dzieci i wzbudzenia poczucia wspólnoty proponujemy uczniom zabawę:

Ustawiamy krzesła w kole w liczbie równej obecnym dzieciom wraz z katechetą, dokładamy jedno krzesło dodatkowe. Katecheta rozpoczyna: Miejsce po mojej prawej stronie jest puste i zapraszam na nie np. dziewczynkę w okularach, chłopca w niebieskim sweterku, itp. Można również na puste krzesło zapraszać dzieci po imieniu. Kolejne zaproszenia wystosowują uczniowie, którym zwolniło się miejsce z prawej strony. Po kilku rundach zatrzymujemy zabawę i stawiamy dzieciom pytania:

- » *Jak czuliście się, gdy byliście zapraszani przez kogoś?*
- » *Jak czuliście się, gdy sami mogliście zaprosić kogoś obok siebie?*
- » *W czym pomogła wam ta zabawa?*

- Po tej krótkiej rozmowie stawiamy dodatkowe krzesło do środka okręgu i pytamy:

- » *Jak myślicie, dla kogo będzie to miejsce? /dzieci podają swoje różne propozycje/*

- Po wysłuchaniu propozycji uczniów na krzesło stawiamy figurę lub obraz Pana Jezusa.

Kochane dzieci! Na lekcjach religii zawsze będzie z nami Pan Jezus, który jest Najważniejszym Nauczycielem w naszej szkole, jest także moim Nauczycielem. Myślę, że koniecznie trzeba się z Nim przywitać! Czy wiecie jak?

- Wspólnie z dziećmi wybieramy modlitwę, którą razem odmówimy. Po modlitwie dzieci wracają do swoich ławek.

2. Rozwinięcie

- Już wiemy, że wraz z nami na lekcjach religii będzie Pan Jezus. To właśnie Jego będziemy chcieli poznać i coraz bardziej pokochać. Myślę, że wielu z was już dawno poznało Pana Jezusa.

- » *Kto wam o Nim opowiadał lub czytał?*
- » *Gdzie mogliście usłyszeć o Panu Jezusie?*
- » *Gdzie możemy się z Nim spotykać?*

- Ukazanie domu rodzinnego jako pierwszego miejsca spotkania z Panem Jezusem i rodziców oraz dziadków jako tych, którzy w tym pomagają.

- Wspomnienie lekcji religii w przedszkolu jako czasu poznawania Pana Jezusa.

- Ukazanie spotkania z Panem Jezusem w kościele – można opowiedzieć o przeżyciach z niedzielnej Mszy św., Mszy na rozpoczęcie roku szkolnego z obrzędem błogosławienia tornistrów i przyborów szkolnych:

- » *Co mieliście w kościele na tej Mszy św.? Co było w tornistrach?*
- » *Dlaczego ksiądz nam pobłogosławił przybory szkolne?*

Pan Jezus, jako Najważniejszy Nauczyciel, chce nam pomagać w ciągu roku szkol-

nego, ale musimy pamiętać o tym, że On przy nas jest i cieszy się ze spotkania z nami. Przekazujemy informację o Mszy św. szkolnej w parafii.

- *Pan Jezus posługuje się ludźmi, którzy będą nam pomagali Go poznać i pokochać. Jak myślicie, co to za osoby?*

Na tablicy przyczepiamy ilustracje kapłana, siostry zakonnej, katechety, biskupa.

Każdy ksiądz, siostra zakonna, katecheta chcą Wam pomóc w poznaniu Pana Jezusa. Jest bardzo ważne, byśmy umieli przywitać się z nimi lub pozdrowić ich po chrześcijańsku i dlatego teraz je poznamy:

Wprowadzamy pozdrowienia i w miarę możliwości staramy się je w parach z uczniami przećwiczyć:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, Szczęść Boże, Z Panem Bogiem.

Podkreślamy, że księdza czy siostrę zakonną witamy zawsze chrześcijańskim pozdrowieniem, bo już ich strój informuje nas, że są to osoby wierzące w Jezusa. Jednak pozdrowienia chrześcijańskie nie są zarezerwowane tylko dla nich. Pytamy dzieci, czy może w ich domach, rodzinach używa się na powitanie lub pożegnanie pozdrowień chrześcijańskich.

- *Abyśmy zawsze je pamiętali, są one również w naszym podręczniku.*

Omawiamy z dziećmi podręcznik, symbole w nim zawarte (legenda), ustalamy zasady pracy. Utrwalamy pozdrowienia chrześcijańskie i odnajdujemy je w podręczniku.

- Rozwiązujemy zadanie w podręczniku – kolorujemy ludzi, których pozdrawiamy po chrześcijańsku i docieramy do nich labiryntem.

3. Zakończenie

- Podsumowanie:

Dlaczego Pan Jezus cieszy się ze spotkania z nami?

Pan Jezus kocha każdego z nas i dlatego my z radością chcemy się z Nim spotykać.

Naszą radość oznaczają emotikonki w podręczniku – uczniowie wykonują szlaczek.

- Modlitwa z podręcznika dziecka, którą uczniowie powtarzają.
- Piosenka: *Dobrze, że jesteś!*

Dobrze, że jesteś 3x

Co by to było, gdyby Cię nie było?

Co by to było?

Dobrze, że jesteś 3x

KATECHEZA 2

POZDRAWIAM PANA BOGA ZNAKIEM KRZYŻA

Podstawa programowa

Uczeń:

B.2.2. wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli religijnych;

D.1.1. wyjaśnia czym jest modlitwa;

D.1.a. wyraża potrzebę modlitwy.

Cel katechetyczny:

– uczeń potrafi przeżegnać się znakiem krzyża i czci krzyż jako znak naszej wiary i miłości Boga do człowieka.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że znak krzyża rozpoczyna i kończy modlitwę;
- uczeń potrafi wymienić miejsca, gdzie może napotkać krzyż, wie, jak się przy nim zachować i wskazuje sytuacje, kiedy powinien zrobić znak krzyża;
- uczeń potrafi prawidłowo wykonać znak krzyża.

Postawy:

- uczeń wyraża wdzięczność Panu Jezusowi za znak Jego miłości do człowieka;
- uczeń chce czcić krzyż jako znak naszej wiary.

Metody pracy:

opowiadanie, rozmowa kierowana, ćwiczenia praktyczne.

Środki dydaktyczne:

różne krzyże i krzyżyki bądź ich ilustracje.

1. Wprowadzenie

- Modlitwa wybrana razem z dziećmi.
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej:
 - » *Gdzie możemy spotkać Pana Jezusa?*
 - » *Gdzie możemy Go lepiej poznać?*
 - » *Kto nam w tym będzie pomagał?*

Powtórzenie pozdrowień chrześcijańskich:

- » *A jak witamy się z Panem Jezusem – naszym Najważniejszym Nauczycielem?*
- » *Od czego rozpoczynamy modlitwę?*

- Dziś na katechezie dowiecie się, dlaczego krzyż jest dla nas bardzo ważnym znakiem. Posłuchajcie opowiadania:

Ania tego dnia szybko i radośnie wracała ze szkoły, gdyż już od niedzieli wie-
działa, że na czwartek po obiedzie zostali zaproszeni do cioci Basi i wujka Janka

na pierwsze odwiedziny w ich nowym domu. Ania doskonale pamiętała ich ślub i zabawę weselną, na której tańczyła ze swoim dziadkiem Pawłem i świetnie bawiła się z kuzynami. Wiedziała też, że ciocia i wujek zaraz po ślubie rozpoczęli budowę nowego domu w miejscowości leżącej niedaleko nich. Po powrocie ze szkoły Ania bez grymaszenia zjadła obiad, pięknie się ubrała i już miała wskakiwać do auta, gdy... nagle coś jej się przypomniało:

– Nie ruszaj tato, zapomniałam zabrać bardzo ważną rzecz – przecież przygotowałam prezent dla cioci i wujka!

Szybko wysiadła z samochodu i pobiegła do swojego pokoju, zanim mama zdążyła zamknąć drzwi. Wróciła do samochodu z pięknie zapakowanym pudełkiem, do którego na złotej kokardzie przyczepione było duże serce.

– Cóż to za prezent kryje się w twoim pięknym pudełku? – zapytał tata.

– To niespodzianka, tato – odpowiedziała Ania. Mogę zdradzić ci tylko tyle, że to znak największej miłości na świecie – dodała z tajemniczą miną.

Podróż do cioci i wujka minęła szybko i radośnie, tata zatrzymał się tylko przy pobliskiej kwiaciarni, gdyż mama chciała kupić kwiaty dla cioci. Ania nie mogła doczekać się już, by zobaczyć ich nowy dom. W końcu dotarli, a ich oczom ukazał się piękny widok małego białego domku z pięknym ogrodem. Gdy tylko wjechali do bramy, ciocia Basia wybiegła na powitanie, a wujek Janek stał w drzwiach czekając na gości. Przywitali się radośnie i bardzo serdecznie, po czym wujek zaprosił ich do środka. W domu pachniało nowością, Ania z rodzicami szła krok w krok tam, gdzie prowadzili wujek z ciocią i z zachwytem podziwiała każdy pokój.

W końcu doszli do salonu, gdzie czekał na nich pyszny tort upieczony przez ciocię.

– Zapraszamy do stołu – powiedziała ciocia Basia.

Zanim jednak usiedli, mama Ani wręczyła kwiaty cioci, mówiąc:

– Życzę wam, byście zawsze byli w tym domu bardzo szczęśliwi!

A potem zwracając się do córki powiedziała:

– Aniu, teraz kolej na Twój prezent.

Ania, wyciągając swoje piękne pudełko z niespodzianką, podeszła do cioci i wujka mówiąc:

– A ja wam życzę, żebyście się zawsze bardzo kochali i niech mój prezent przypomina wam o największej miłości na świecie.

Ciocia i wujek popatrzyli na siebie zciekawieni i od razu zabrali się do odpakowywania prezentu dziewczynki. Kiedy tylko otworzyli pudełko, ich oczom ukazał się piękny drewniany krzyż, a na nim Pan Jezus.

– Sama wybrałam go dla was w sklepie – powiedziała Ania, bo tak bardzo was kocham, jak Pan Jezus kocha nas. Po czym mocno przytuliła się do cioci i wujka. Oczy wszystkich zaszklily się ze wzruszenia, a wujek patrząc na ciocię odrzekł:

– Basiu, powiesimy go tu w salonie, na ścianie nad stołem, na honorowym miejscu.

I kiedy wypili kawę wujek Janek przyniósł odpowiedni sprzęt i w obecności Ani i jej rodziców zawiesił krzyż na ścianie.

- Pytania do opowiadania:
 - » *Gdzie była zaproszona Ania z rodzicami?*
 - » *Jaki prezent zabrała mama?*
 - » *Co spakowała Ania?*
 - » *Co przypięła do kokardy?*
 - » *Jak nazwała swoją niespodziankę?*
 - » *Dlaczego taki prezent dała cioci i wujkowi?*

2. Rozwinięcie

- Ukazanie krzyża jako znaku miłości Pana Jezusa do nas: rysujemy belkę pionową na tablicy tłumacząc, że symbolizuje złączenie nas i naszego serca z niebem, a belka pozioma oznacza łączność ludzi między sobą i wyciągnięte ręce Pana Jezusa na krzyżu. Jeżeli mamy, to w tym momencie można zademonstrować różne krzyże i krzyżyki przyniesione na katechezę.
- W rozmowie z dziećmi wspólnie próbujemy wymienić jak najwięcej miejsc, gdzie można spotkać krzyż, niektóre z nich znajdziemy w podręczniku, można zademonstrować dodatkowe zdjęcia.
- Wymieniamy sytuacje, w których na sobie czynimy znak krzyża: podczas modlitwy, przed wyruszeniem w podróż, kiedy mijamy krzyż przydrożny lub kapliczkę, maczając rękę w kropielnicy, rodzice czyniący znak krzyża na czole dziecka, rozpoczynając krojenie nowego bochenka chleba kreślimy znak krzyża nożem.
- Zwracamy uwagę na odpowiednie zachowanie w obecności krzyża oraz troskę o krzyże w naszym otoczeniu.
- Staramy się wygospodarować czas na to, by poćwiczyć poprawny gest znaku krzyża z uczniami.
- Wycinanka w podręczniku wraz ze szlaczkami i wyjaśnienie uczniom:
 - » *krzyż i serce to znak miłości*
 - » *krzyż i kwiat to znak czci i szacunku oddawanego krzyżowi*

3. Zakończenie

- Czytamy dzieciom pytania do zastanowienia z podręczniki.
- Piosenka: *W imię Ojca i Syna*

*W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego,
tak można najprościej modlić się do Niego.
Do Boga co właśnie uśmiecha do nas się
I niebo przybliżyć swoim dzieciom chce.*

- Katecheta czyta modlitwę z podręcznika.

KATECHEZA 3

PAN BÓG MNIE KOCHA

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.2.1. wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską;
- D.4.1. podaje z pamięci tekst modlitwy *Ojcze nasz*;
- D.4.a. odmawia codziennie modlitwę *Ojcze nasz*.

Cel katechetyczny:

- uczeń zna modlitwę *Ojcze nasz* i zwraca się jej słowami do Boga jako Ojca.

Cele szczegółowe:

- uczeń potrafi powiedzieć, że jest dzieckiem Bożym;
- uczeń mówi z pamięci modlitwę *Ojcze nasz*;
- uczeń wyjaśnia, na czym polega miłość Boga do człowieka.

Postawy:

Uczeń chce zwracać się do Boga jako Ojca.

Metody pracy:

opowiadanie, pogadanka, wspólny, śpiew, wycinanka, rysunek.

Środki dydaktyczne:

podręcznik ucznia, Pismo Święte, nagranie z piosenką.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa.
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji.
- Opowiadanie:

Mama gotowała obiad. Piotruś i Ola cichutko układali zamek z klocków. Po chwili Ola zaproponowała, by obejrzeć zdjęcia z ostatnich wakacji. Poszli więc do mamy i poprosili, by mama dała im album ze zdjęciami. Mama chętnie się zgodziła, wytarła ręce i poszła do pokoju. Otworzyła dużą szafę, stanęła na palcach, by sięgnąć ostatniej półki i wyciągnęła dużą księgę, w której znajdowało się mnóstwo zdjęć. Piotruś i Ola westchnęli z zachwytu na jej widok i na samo wspomnienie minionych wakacji.

– Ale te wakacje były piękne! Tyle czasu mogliśmy spędzić razem. Rodzice nie musieli iść do pracy, ja nie musiałam iść do przedszkola, a ty do szkoły – wspominała Ola.

– To prawda – odpowiedział Piotruś. Zobaczyliśmy tyle nowych ciekawych miejsc.

– Pamiętasz, jak wchodziliśmy na taką wielką górę? – Zapytała Ola Piotrusia.

- Noooo! A ty płakałaś, że nie dasz już rady – ha ha – Piotruś zaczął się śmiać.
- Przestań! Ty też już nie miałeś siły. Nawet mama była zmęczona – odpowiedziała ze smutkiem i delikatną złością Ola.
- No dobra, bo znowu się rozpłaczesz. Pokaż kolejne zdjęcie. Oooo, a to moje ulubione – powiedział Piotruś wskazując na zdjęcie przedstawiające tatę z piłką. – To zdjęcie przypomina mi, że codziennie mogłem grać z tatą w piłkę – odparł Piotruś.
- A mnie podobało się muzeum zabawek. Było tam tak dużo pięknych lalek. Piotruś się uśmiechnął i pokiwał głową.
- A może zagramy w piłkę? – zaproponował.
- Ale przecież pada deszcz.
- Nie szkodzi, możemy zagrać tutaj – odpowiedział Piotruś, biegnąc po piłkę do swojego pokoju.
- Trzymaj! – Rzucił piłkę w stronę Oli.
- Piłka jednak nie znalazła się w rękach Oli, ale na stole, na którym stał ulubiony wazon mamy. Wazon spadł na podłogę i rozbił się na małe kawałki. Mama wbiegła do pokoju, by sprawdzić co się stało. Zrobiło się jej bardzo przykro. W tym samym czasie wszedł do domu tata, który właśnie wrócił z pracy.
- Co to za hałas? – zapytał zdziwiony.
- Tato, tato Piotruś zbił ulubiony wazon mamy! Wypadły z niego kwiaty, które wczoraj dałaś mamie. – zawołała głośno Ola.
- Piotruś się rozpłakał się, podszedł do mamy i przytulił się do niej.
- Mamo, przepraszam! Naprawdę nie chciałem.
- Synku, wiem, że nie zrobiłeś tego specjalnie. Ale jest mi bardzo smutno, bo ten wazon był wyjątkową pamiątką.
- Mamusiu, kupię ci nowy. Wiem, że ten nowy wazon już nie będzie pamiątką, ale chcę naprawić to, co zrobiłem. – powiedział Piotruś ze szczerym żalem.
- Tata podszedł do Piotrusia i go przytulił.
- Synku, jestem z ciebie dumny, że potrafisz się przyznać do swoich błędów i chcesz naprawić szkodę. To bardzo ważne. Ale chcę też, żebyś pamiętał, że ja i mama kochamy ciebie i Olę bardzo mocno. Nie tylko wtedy, gdy jesteście grzeczni, ale też wtedy, gdy zdarzy wam się nabroić. Choć czasem jest nam przykro, tak jak teraz, to nie znaczy, że kochamy was mniej. Jesteście naszymi dziećmi i to jest dla nas najważniejsze.
- Można zasugerować dzieciom, by spojrzały na obrazek w podręczniku.
- Pytania do tekstu:
 - » *Jakie imiona mają bohaterowie opowiadania?*
 - » *O co dzieci poprosiły mamę?*
 - » *Jakie zdjęcie było ulubionym zdjęciem Piotrusia i dlaczego?*
 - » *Co najbardziej podobało się Oli podczas wakacji?*
 - » *Co się stało, gdy Piotruś rzucił do Oli piłkę?*
 - » *Jak zareagowała mama?*
 - » *Co zrobił i co powiedział Piotrusiowi tata?*

2. Rozwinięcie

- Tekst z Pisma Świętego: Łk 11, 1-4

„Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów. On rzekł do nich: Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawinił; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie”.

- Pytania do tekstu biblijnego:
 - » *O co poprosili Jezusa Jego uczniowie?*
 - » *Jakiej modlitwy Pan Jezus nauczył swoich uczniów?*
 - » *Jak mamy zwracać się do Pana Boga?*
 - » *Skoro Pan Bóg jest naszym Ojcem, to kim my jesteśmy dla Niego?*

- Zadanie w podręczniku:

Uczniowie wycinają obrazki i pod kontrolą katechety wklejają w odpowiednie miejsca. Uczniowie ozdabiają ramkę.

3. Zakończenie

- Wspólne zastanowienie się, jak możemy dziękować Panu Bogu za Jego miłość. Wspólne odmówienie modlitwy *Ojcze nasz* (jeśli dzieci znają).

Piosenka:

Ref.: Dzieckiem Bożym jestem ja, la, la...

*1. Ojciec Bóg kocha nas, miłość swą zsyła nam,
Któż jak On wielkim jest, któż jak On miłość ma.
Święty Bóg Ojciec nasz, co dzień ma hojną dłoń,
Kocha nas dzieci swe mimo grzechów oraz wad.*

*2. Słońce mam w sercu swym, bowiem Pan kocha mnie,
Cieszę się, śpiewam wciąż, bowiem Pan kocha mnie,
Któż mi dał tyle łask, przyjaźń swą, szczęścia moc,
Któż jak Bóg, któż jak Pan, tak pokochał pięknie mnie.*

Propozycja dla katechety:

Piosenka Arki Noego *Tato*, rysunek pt. „Jak mogę podziękować Panu Bogu za Jego miłość?”

KATECHEZA 4

KOCHAJĄCY OJCIEC PODAROWAŁ NAM PIĘKNY ŚWIAT

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.1.1. wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga;
- A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;
- A.2.c. okazuje szacunek wobec stworzenia Bożego;
- F.1.10. wymienia różne dary otrzymane od Boga.

Cel katechetyczny:

- uczeń znając prawdę o Bogu-Stworzycielu Świata i człowieka jest wdzięczny za dzieło stworzenia.

Cele szczegółowe:

- uczeń potrafi powiedzieć w ile dni – wg Księgi Rodzaju – Bóg stwarzał świat;
- uczeń potrafi wyjaśnić, co to znaczy, że Bóg jest Stworzycielem;
- uczeń potrafi odróżnić rzeczy stworzone przez Boga od rzeczy zrobionych przez człowieka.

Postawy:

- uczeń jest wdzięczny za stworzony świat i dziękuje Bogu za piękno świata;
- uczeń dziękuje Bogu za życie i za swoich bliskich.

Metody pracy:

kolorowanie, wycinanka, praca wspólna – plakat, pogadanka, piosenka z pokazywaniem.

Środki dydaktyczne:

duży arkusz papieru, kolorowanki z poszczególnymi elementami przyrody (jedna dla każdego ucznia), klej, podręcznik ucznia, Pismo Święte, nagranie z piosenką.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa.
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji.
- Pogadanka na temat obrazka z podręcznika – uczniowie opowiadają, co widzą na obrazku, próba odpowiedzi na pytanie, skąd się to wszystko wzięło.

2. Rozwinięcie

- Tekst z Pisma Świętego: Rdz 1, 1 – 2, 4

Ze względu na obszerność tekstu, warto opowiedzieć historię stworzenia własnymi słowami. Można wcześniej przygotować obrazki przedstawiające poszczególne dni stworzenia.

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień pierwszy.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień drugi.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaże powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień trzeci.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień czwarty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zarożyły się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, Pobołogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi». I tak upłynął wieczór i poranek – dzień piąty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre. A wreszcie rzekł Bóg: «Uczynimy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył:

stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień szósty.

W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie jej zastępy [stworzeń]. A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął. Wtedy Bóg pobłogosławił ów siódmy dzień i uczynił go świętym; w tym bowiem dniu odpoczął po całej swej pracy, którą wykonał, stwarzając. Oto są dzieje początków po stworzeniu nieba i ziemi."

- Pytania do tekstu:
 - » *Ile dni Pan Bóg stwarzał świat?*
 - » *Co Pan Bóg stworzył?*

- Zabawa – zgadywanka.

Katecheta wymienia różne rzeczy – te, które zrobił człowiek i te, które stworzył Pan Bóg. Dzieci raz klaszczą po każdej nazwie tego, co stworzył Bóg. Np. drzewo – dzieci zaklaszczą. Samochód – dzieci są cicho.

- Wspólny plakat.

Katecheta rozdaje dzieciom do pokolorowania i wycięcia poszczególne elementy przyrody – drzewa, kwiaty, zwierzęta, ludzi – każde dziecko otrzymuje jedną kolorowankę. (Obrazki można pobrać z darmowych stron z kolorowanymi, np. <https://www.e-kolorowanki.eu/>).

Dzieci przyklejają je na duży arkusz papieru, następnie wspólnie dorysowują chmurki, niebo, trawę, wodę. Może to wcześniej zrobić katecheta.

3. Zakończenie

- Piosenka z pokazywaniem:

1. *Kto stworzył
fruwające ptaszki (3x)?
Kto stworzył fruwające ptaszki?
Nasz Ojciec – Bóg!*

2. *Kto stworzył mrugające gwiazdki....*

3. *Kto stworzył falujące morze...*

4. *Kto stworzył ciebie i mnie...*

- Refleksja – za co i za kogo chcę dzisiaj podziękować Panu Bogu?

Propozycja dla katechety:

Prawdopodobnie nie wystarczy czasu na wykonanie zadań z podręcznika, można zaproponować któreś z nich do wykonania w domu.

KATECHEZA 5

TROSZCZĘ SIĘ O ŚWIAT JAKO DAR PANA BOGA

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.1.1. wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga;
- A.1.a. interesuje się i zachwyca odkrywaną rzeczywistością;
- A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;
- A.2.b. wyraża wdzięczność za Boże dary.

Cel katechetyczny:

- uczeń rozpoznając ślady Boga w świecie, pragnie dbać o świat powierzony człowiekowi przez Boga.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że świat jest darem Boga;
- uczeń potrafi wskazać ślady działania Boga w świecie;
- uczeń zna zasady ochrony świata przyrody.

Postawy:

- uczeń wyraża wdzięczność za podarowany mu przez Boga świat;
- uczeń pragnie odkrywać piękno świata;
- uczeń chce dbać o powierzony dar – świat przyrody ożywionej i nieożywionej.

Metody pracy:

rozmowa kierowana, prezentacja, piosenka.

Środki dydaktyczne:

ładne pudełko (wielkość A-4) przypominające prezent, a w nim zdjęcia: drzewa, kwiatu, trawy, ziemi (gleby), wody (morza), motyla, pszczoły, ryby, sójki, żaby, chmur; dodatkowo przedmioty: muszla, kamień (minerał), szyszka, ładne pióro ptaka, węgiel, suszona mięta.

1. Wprowadzenie

- *Na poprzedniej katechezie poznaliśmy Pana Boga jako Stworzyciela Świata. Od Niego wszystko pochodzi. On mądrze urządził nasz świat. Spróbujmy dziś w modlitwie podziękować za konkretne stworzenia Panu Bogu. Za te, które najbardziej lubisz lub za te, które są dla Ciebie tajemnicą, zagadką. Pomyśl chwilę, co to może być.*

- Modlitwa (tekst psalmu z podręcznika s. 14):

„Jak liczne są Twoje dzieła Panie, Ty wszystko mądrze uczyniłeś, ziemia jest pełna Twoich stworzeń”

- Katecheta mówi dalej, *...za które chcemy Ci dziś bardzo podziękować: Dziękuję Ci Panie Boże za.....* Katecheta jako pierwszy dziękuje Panu Bogu za wybrane stworzenie. Następnie chętni uczniowie mogą teraz wypowiedzieć to za co chcą podziękować np.: rzeka, kot, drzewo.

2. Rozwinięcie

- Prezentacja pudełka – prezentu : Katecheta pokazuje pudełko – prezent, które dziś przyniósł. Kładzie na wcześniej przygotowanej i ustawionej w widocznym miejscu dla każdego ucznia ławce. Wspólnie z uczniami zastanawia się: Co to jest?

W rozmowie z uczniami wskazuje na wartość prezentu, jego przeznaczenie i intencje tego, kto go daje.

- Pytania pomocnicze do wykorzystania w dialogu:

Kiedy otrzymujemy prezenty?

- » *Kto i dlaczego daje nam prezenty?*
- » *Co czuję, gdy dostaję (trafiony) prezent? – radość, wdzięczność*
- » *Co robimy z prezentem po otwarciu i wyjęciu z pudełka? – dbamy o prezent, nie niszczymy, żeby służył nam jak najdłużej.*

- Prezentacja darów

Następnie katecheta otwiera powoli pudełko i wyjmuje w dowolnej kolejności znajdujące się w nim przedmioty i zdjęcia. Wskazany przez katechetę uczeń nazywa widziany przedmiot. Katecheta może przybliżyć rolę danego stworzenia w świecie:

- Np.: Katecheta pokazuje miętę

Uczeń nazywa – *To jest mięta.*

Katecheta przybliża – *mięta leczy.*

Powietrze – *dzięki niemu oddycha człowiek i zwierzęta.*

Drzewo – *daje światu potrzebne czyste powietrze, cień.*

Woda – *bez niej nie moglibyśmy żyć itd.*

Może same dzieci będą chciały coś dopowiedzieć.

- Po prezentacji Katecheta zadaje pytanie:
 - » *Od kogo otrzymaliśmy takie prezenty?*
 - » *Jaki jest Bóg, jeśli mi je daje?*
 - » *Dlaczego Bóg dał ludziom takie prezenty?*
 - » *Czego Bóg oczekuje od człowieka?*

Bóg stwarzając świat robił to z myślą o człowieku. Zaprosił człowieka do tego pięknego ogrodu i chciał aby człowiek się nim opiekował.

- Praca z podręcznikiem

Otwórzcie wasze podręczniki, bo chcę wam przedstawić kogoś, kto pięknie traktował wszystkie stworzenia.

To święty Franciszek. W brązowym habicie i sandałach – biedaczyna z Asyżu. Święty Franciszek bardzo kochał Pana Boga i świat przez niego stworzony. Ptaka,

lisa, muchę trawę, słońce traktował ten Święty jak swoich braci i siostry. Do każdego ze stworzeń Święty zwracał się bracie lub siostrze: Bracie księżycu, siostrze wodo, bracie języku. Byli dla niego jak rodzina, bo wspólnym Ojcem jest Bóg.

- **Ćwiczenie:**

Na obrazku w podręczniku znajdźcie teraz lisa. Jak do niego zwróciłby się Franciszek?

A teraz poszukajmy ryb. Jak zwróciłby się do nich Franciszek?

Czy rozpoznajecie wśród ptaków sówkę? Jak do niej mówił św. Franciszek? Itd.

- Święty Franciszek pokazuje nam, że o każde stworzenie mamy dbać i troszczyć z wielką miłością gdyż jest naszym bratem, siostrą.

Jak mogę dbać o powierzony mi świat?

- Wykonanie ćwiczeń w podręczniku.

Katecheta razem z dziećmi szuka odpowiedzi na pytanie: jak możemy dbać o powierzony nam przez Pana Boga świat?

- » *Segreguj śmieci. Segregowanie śmieci to jedno z najprostszych działań, które można podjąć, by przyczynić się do ochrony środowiska. ...*

- » *Szanuj naturę ...*

- » *Oszczędzaj wodę ...*

- » *Jedz więcej roślin. ...*

- » *Kupuj towary wielokrotnego użytku. ...*

- » *Oszczędzaj energię ...*

- » *Zrezygnuj z plastikowych toreb. ...*

- » *Kupuj odpowiedzialnie – to co potrzebne*

- Ćwiczenie 3 to propozycja zadania domowego.

3. Zakończenie

- *Bóg daje nam w prezencie cały świat. Dzisiaj już wiemy jak należy o niego dbać i go pielęgnować. Będąc odpowiedzialnym za powierzony świat pokazujemy Bogu naszą miłość i wdzięczność za otrzymany dar.*

- Modlitwa z podręcznika dziecka, którą uczniowie powtarzają.

- Piosenka : *Stworzenie Dzieci z Brodą*

Propozycja dla katechety

Do wykorzystania w trakcie katechezy

- Film o św. Franciszku: Święty Franciszek
<https://www.youtube.com/watch?v=rDWjqBONJic>
(czas trwania: 5 min)

- Święty Franciszek i ptaki
<https://www.youtube.com/watch?v=IjfZPBFFmLA>
(czas trwania: 3 min)

- Propozycje piosenek: Małe Aniołki, *Dzieło Boga*:
<https://www.youtube.com/watch?v=RriTGVqWBho>

- Ekologiczna gra w Bingo
<https://laudatosi.caritas.pl/aktualnosci/gra-bingo/>

- Przeprowadzenie akcji ekologicznej – inspiracje znajdziesz tutaj:
<https://laudatosi.caritas.pl/dzialania-lokalne/>

KATECHEZA 6

DZIĘKUJĘ PANU BOGU ZA CHLEB

Podstawa programowa

Uczeń:

- A.1.a. interesuje się i zachwycą odkrywaną rzeczywistością;
- A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;
- A.2.b. wyraża wdzięczność za Boże dary.

Cel katechetyczny:

- uczeń rozumiejąc, że chleb jest owocem ludzkiej pracy i Bożego błogosławieństwa, wyraża wdzięczności Bogu i ludziom za dar codziennego chleba.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, komu jesteśmy wdzięczni za chleb powszedni;
- uczeń rozumie, że Bóg wspomaga człowieka w pracy;
- uczeń zna etapy powstawania chleba.

Postawy:

- uczeń jest wdzięczny za chleb powszedni;
- uczeń chce pomagać ludziom głodnym.

Metody pracy:

rozmowa kierowana, plakat, opowiadanie, piosenka.

Środki dydaktyczne:

chleb, gazetki reklamowe z artykułami spożywczymi, brystol A3 z narysowaną półką sklepową, biały brystol A3 narysowanym wykrzyknikiem, małe karteczki A6.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa. Powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji.
- Katecheta rozdaje uczniom gazetki reklamowe artykułów spożywczych (w gazecie musi być oferta z pieczywem!!!), uczniowie wybierają i wycinają jeden produkt, który najbardziej lubią i jeden produkt, bez którego ich zdaniem ciężko byłoby żyć. Jeśli uczeń nie znajdzie takiego, może na karteczce narysować taki produkt.

Na kartce A-3 katecheta rysuje półkę sklepową, następnie uczniowie przyklejają na nią wybrane ulubione produkty.

Na drugim arkuszu z narysowanym wykrzyknikiem naklejone zostają produkty, bez których trudno byłoby człowiekowi żyć.

- Patrząc na półkę sklepową odpowiadamy na pytanie: skąd te produkty biorą

się w sklepie? Analiza drogi od sklepu, poprzez transport i kierowcę, halę produkcyjną i pracowników, pole i rolnika. Katecheta wskazuje na pracę i wysiłek wielu ludzi.

- Katecheta akcentuje fakt, troski Pana Boga o człowieka.

- » *Kiedy warzywa, owoce będą dobrze rosnać?*

- » *Co jest potrzebne do wzrostu roślin?*

Bóg daje pory roku, słońce, deszcz aby owoce, warzywa mogły rosnać. Bóg bardzo mądrze stworzył świat. Jego wspaniały plan działania przyrody to wyraz troski o człowieka.

- Patrząc na arkusz z wykrzyknikiem i produkty, które tam się znalazły, katecheta zadaje uczniom pytania:

- » *Który z tych produktów znajdują codziennie na stole? W śniadaniówce?*

- » *Dlaczego to nie jest tort czekoladowy?*

2. Rozwinięcie

- Mam do was pytanie:

- » *Kto z was dzisiaj jadł na śniadanie chleb, bułkę? (tutaj prowadzący pokazuje przyniesiony chleb, bułkę).*

- » *Czy wiecie jak powstaje chleb?*

- Wykonanie ćwiczenia 1 z podręcznika:

Udało się ułożyć kolejność rysunków. Popatrzcie teraz, jaka długa jest droga zanim powstanie chleb, który każdego dnia możemy jeść. Najpierw trzeba na przygotowane pole zasiać ziarno. Potem ziarno musi wykiełkować, roślina musi rosnać i dojrzewać. To trwa najdłużej. Gdy już dojrzeje, to zboże trzeba skosić. Ziarno jest przewożone do młyna, gdzie zamienia się w mąkę. A mąka trafia do piekarni. Tam z mąki powstaje chleb. Codziennie chleb pojawia się na naszym stole. Jedząc chleb pamiętajmy o wysiłku i pracy człowieka. Nie wyrzucajmy chleba, raczej starajmy się kupować go tyle, ile potrzebujemy. Kiedy zostaje nam chleb możemy go ususzyć i oddać np. do karmienia kur. Szanujmy chleb, bo są na świecie ludzie, którym chleba brakuje.

- *Po zakończonych żniwach, po zebraniu plonów, które wyrosły, dojrzały (owoce, warzywa), nadchodzi czas, by podziękować za nie Panu Bogu. Dziękować, czyli okazywać wdzięczność za to, co otrzymaliśmy. Uroczyste dziękczynienie za plony nazywamy dożynkami.*

W tym miejscu katecheta przedstawia tradycje lokalne związane z dożynkami, w tym tradycję wyplatania korony żniwnej.

- Opowiadanie

Posłuchajcie opowiadania o pewnym gospodarzu:

Był sobie raz bogaty gospodarz – rolnik. Pewnego pięknego jesiennego dnia jego żona powiedziała do niego:

– Mieliliśmy bardzo dobre plony w tym roku, kuchnia i piwnica, stodoła i spiżarnia są pełne. Czas na podziękowanie Panu Bogu za to, co otrzymaliśmy!

– Nie! – odpowiedział gospodarz – Sam ciężko pracowałem aby zebrać taki dorodny plon. Czy nie wstawałem każdego ranka wraz z paniem koguta? Jak mam dziękować za coś, co sam ciężką pracą zdobyłem? Pojdę do gospody i tam będę świętował.

I tak wyszedł ów gospodarz z domu. Nie uszedł daleko, kiedy spotkał na skraju drogi siedzącego w ciepłym jesiennym słońcu mężczyznę z żoną i dwójką dzieci. Ta czwórka nie miała przy sobie nic oprócz owiniętego w biało-czerwony kraciasty materiał tobołka. Ojciec właśnie go rozwiązywał i wyjmował mały chleb i dwie garście winogron. Gospodarz zatrzymał się. – Usiądź z nami, jeśli jesteś głodny. – powiedział mężczyzna. – To jest tylko zwykły, prosty posiłek, ale chleb jest świeży, a winogrona słodkie. Dobry sąsiad dał nam to na drogę. Nasz dom przed paroma dniami spłonął. Straciliśmy wszystko, co mieliśmy.

– Dziękuję, nie jestem głodny. – Odpowiedział gospodarz. – Chleba i winogron wystarczy ledwo dla was. Zastanawia mnie, dlaczego mimo takiego nieszczęścia siedzicie tutaj w promieniach słońca i nie narzekacie na swój los?

– Dlaczego mamy płakać i narzekać? – Odpowiedział mężczyzna. – Moja żona, nasze dzieci i ja wyszliśmy cało z pożaru. Za to dziękujemy dobremu Bogu i także za te dary, które otrzymaliśmy i za słońce, które nas ogrzewa. – Ojciec podzielił chleb i winogrona, wszyscy zajadali je z apetytem. Zamyślony Gospodarz stał jeszcze chwilę, przyglądając się szczęśliwej rodzinie. Nagle poczuł wstyd.

– Chodźcie do mojego domu! – powiedział – To będzie o wiele lepsze, niż uczta w gospodzie. Rodzina przyjęła zaproszenie i poszła za gospodarzem.

– Kochana żono, chodź do nas – zawołał gospodarz wchodząc do domu – Chcemy dzisiaj dziękować za wszystko, co otrzymaliśmy. Ci dobrzy ludzie pokazali mi, co to znaczy być wdzięczny i co to znaczy dzielić się.

Gospodarz wraz z żoną i zaproszonymi gośćmi pełni wdzięczności usiedli do wspólnego stołu.

- Pytania do opowiadania:

- » *O kim jest opowiadanie?*
- » *Jakie plony zebrał gospodarz?*
- » *Co zaproponowała żona gospodarza?*
- » *Dlaczego gospodarz nie chciał za nic dziękować?*
- » *Czy dobre plony to tylko zasługa gospodarza?*
- » *Co spotkało rodzinę, którą gospodarz poznał?*
- » *Co zaproponował ojciec rodziny gospodarzowi?*
- » *Za co i komu dziękowała rodzina, która wszystko straciła?*
- » *Dlaczego gospodarz zaprosił rodzinę do swojego domu?*

W ten sposób chciał dziękować za to co ma i podzielić się z innymi tym co sam otrzymał. Wszystko co mamy otrzymujemy z rąk dobrego Boga. On się o nas troszczy. Nie zapominajmy Mu za to podziękować. Możemy zrobić to słowami modlitwy przed i po jedzeniu.

Katecheta czyta i powtarza razem z dziećmi tekst modlitw.

- Nauka modlitwy przed i po posiłku
Wykonanie ćwiczenia 2 z podręcznika.

- Czytanie Pisma Świętego

Kiedy Pan Jezus chodził tu po ziemi często spotykał ludzi biednych i głodnych. Sam też odczuwał głód. W takich chwilach modlił się do Boga Ojca. Posłuchajmy tych słów:

„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” (Mt 6,11).

» *O co Pan Jezus prosi?*

» *Co oznacza słowo „powszedni”?*

» *Co możemy zrobić, aby ludziom nie zabrakło chleba?*

3. Zakończenie

- Pan Bóg o nas dba, dlatego daje nam codziennie pożywienie – chleb powszedni. Jezus uczy nas modlitwy, prosząc w niej Boga o codzienny chleb. Przypomina również, abyśmy umieli dzielić się chlebem, pożywieniem z innymi ludźmi.
- Propozycja zadania domowego:
Ćwiczenie 3 w podręczniku.
- Modlitwa *Ojcze nasz*

KATECHEZA 7

ANIOŁ STRÓŻ MOIM OPIEKUNEM

Podstawa programowa

Uczeń:

A.3.2. wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej;

A.3.a. okazuje posłuszeństwo Bożemu słowu.

Cel katechetyczny:

– uczeń wiedząc, że Bóg posyła człowiekowi swoich aniołów, modli się do swojego Anioła Stróża.

Cele szczegółowe:

- Uczeń wyjaśnia, że Bóg jest zawsze blisko człowieka
- Uczeń uznaje za prawdę, że Bóg posyła swoich aniołów, aby strzegli naszej duszy i ciała
- Uczeń zna modlitwę do Anioła Stróża

Postawy:

- Uczeń wyraża potrzebę modlitwy do Anioła Stróża
- Uczeń modli się do *Anioła Stróża* różnych sytuacjach życiowych

Metody pracy:

opowiadanie, pogadanka, śpiew.

Środki dydaktyczne:

nagranie z piosenką, ilustracja lub figura Anioła Stróża.

1. Wprowadzenie

- Modlitwa *Aniele Boży* lub piosenka *Bóg kocha mnie, takiego jakim jestem*
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
Wiemy już, że Bóg stworzył cały świat. (Dzieci mogą wymienić Boże stworzenia. Można przypomnieć piosenkę: *Kto stworzył?*).
- *Oprócz wody, ptaków, zwierząt, motyli... czyli stworzeń widzialnych Bóg stworzył też takie, których nie możemy zobaczyć. Nazywamy je Aniołami. Aniołowie są duchami, dlatego ich nie widzimy. Nie mają ciała, ale Bóg posyła ich, aby nas strzegli przed złem.*
Anioł Stróż jest przy nas cały czas i stara się, abyśmy zawsze dobrze postępowali. Nie możemy go zobaczyć ani usłyszeć, ale w sercu czujemy jego dobre odpowiedzi i wskazówki.

2. Rozwinięcie

- Opowiadanie.

Anioł Stróż rozmawiał z drugim mówiąc:

– Jestem wykończony! Dziewczynka, którą dawniej się opiekowałem była bardzo dobra, ale ta, którą opiekuję się teraz, jest tak niespokojna, że stale trzyma mnie w niepewności.

W tym momencie Aleksja przerwała mamie:

– Poczekaj, poczekaj... jak to jest? Czy mój anioł jest tylko mój, czy jest to anioł używany i dawniej opiekował się inną dziewczynką?

Zaskoczona matka odpowiedziała: – Naprawdę nie wiem, córeczko. Kiedy pójdziemy do kościoła zapytaj księdza.

Przy pierwszej okazji Aleksja zapytała więc księdza Rafała:

– Proszę księdza, mój Anioł Stróż jest tylko mój, czy też wcześniej opiekował się inną dziewczynką?

Ks. Rafał odpowiedział bardzo zręcznie: – A jakbyś chciała, Aleksjo? Żeby był tylko twój?

Ona, nieco bojaźliwie, lecz szczerze odpowiedziała: – Ja wolałabym, żeby był tylko mój.

Wtedy ksiądz dodał: – A więc możesz być pewna, że tak właśnie jest: twój Anioł Stróż jest tylko twój.

Kiedy wyszła z kościoła, Aleksja, bardzo zadowolona, zaraz powiedziała o tym swojej manie jeszcze dodała zdecydowanym głosem:

– Wiesz, co? Nadam mojemu Aniołowi Stróżowi imię, ponieważ nie chcę go nazywać Stróżem, jak wszyscy.

– Taak? – zainteresowała się matka – i jakie mu nadasz imię?

– Hugo – odpowiedziała pewnie, bez chwili namysłu.

– Hugo? – zdziwiła się matka. – To nie jest bardzo popularne imię. Dlaczego właśnie Hugo?

– Ponieważ jest to doskonałe imię dla Anioła Stróża – odpowiedziała z przekonaniem.

– Tak? Dlaczego? – chciała wiedzieć matka.

Ona zaś tym samym pewnym tonem zamknęła sprawę mówiąc: – Bo to jest oczywiste!

Dla matki nie było to takie oczywiste, ale już więcej nie nalegała. Dla Aleksji musiało być jednak oczywiste, ponieważ na krótko przed śmiercią, kiedy jej siostra Marysia zapytała ją, dlaczego swego Anioła Stróża nazwała Hugo, powtórzyła zupełnie to samo.

Po jej śmierci rodzice szukali biografii Hugona, mając nadzieję znaleźć wytłumaczenie. Znaleźli je w starym egzemplarzu "Roku chrześcijańskiego". Pisano w nim o św. Hugonie jako o pasterzu, który całe życie walczył z szatanem. Są to dwie cechy charakterystyczne dla dobrego Anioła Stróża: strzeżenie duszy, która została

mu powierzona i walka przeciwko szatańskim pokusom. Wziąwszy to pod uwagę oczywiste jest, że imię Hugo jest odpowiednie dla Anioła Stróża

(Mały Gość Niedzielny 10/1996 z własnymi zmianami w nazewnictwie)

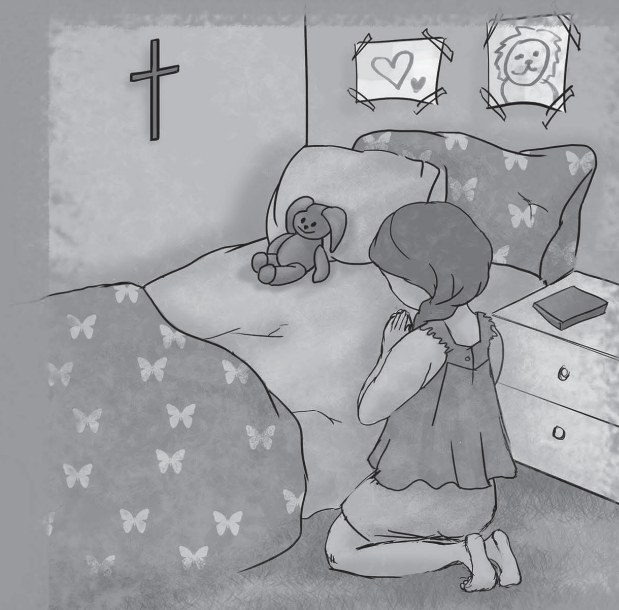
- Pytania do tekstu:
 - » *O kim jest to opowiadanie?*
 - » *Dlaczego Anioł Stróż Aleksji był wykończony?*
 - » *Jakie imię nadała Aleksja swojemu aniołowi?*
 - » *Dlaczego imię Hugo było odpowiednie dla Anioła Stróża Aleksji?*
- Anioł Stróż to nasz bardzo specjalny opiekun, który towarzyszy nam nieustannie i czuwa nad nami. Każdego dnia jednak trzeba prosić go o opiekę nad nami, a czynimy to słowami modlitwy.
- **MODLITWA ANIELE BOŻY – powtarzana z dziećmi.**
Kiedy i w jakich sytuacjach Anioł Stróż czuwa nad nami? – zajrzyjmy do podręcznika. Wspólnie rozmawiamy nt. ilustracji w podręczniku. Katecheta prowadzi rozmowę z dziećmi o tym kiedy, gdzie, w jaki sposób, w jakich sytuacjach Anioł Stróż nam pomaga.
 - » *Zadania z podręcznika.*Czytamy polecenie. Dzieci łączą rysunki aniołów z ich cieniami – zadanie 1.
Następnie kolorują rysunek według wzoru – zadanie 2.
Dokończenie szlaczka według wzoru – można wykorzystać jako zadanie domowe.

3. Zakończenie

- Zadajemy dzieciom pytania z podręcznika. Przy tej okazji prezentujemy przyniesione ilustracje lub figury Anioła Stróża.
- Zachęcamy dzieci do częstego odmawiania modlitwy do Anioła Stróża.
- Modlitwa *Aniele Boży, Strózu mój...* (tekst w podręczniku) – zadajemy uczniom do nauczenia na pamięć.

ROZMAWIAMY Z BOGIEM

II

KATECHEZA 8

KOCHAM MARYJĘ – MAMĘ PANA JEZUSA

Podstawa programowa

Uczeń:

A.4.2. wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi;

A.4.b. przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek.

Cel katechetyczny:

– uczeń znając postać Maryi potrafi i chce modlić się przez wstawiennictwo Matki Bożej i chce Ją naśladować.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, kim jest Maryja;
- uczeń potrafi odmówić modlitwę *Zdrowaś Maryjo*;
- uczeń wymienia cechy Maryi, które możemy naśladować.

Postawy:

- uczeń na wzór Maryi modli się w różnych sytuacjach życiowych;
- uczeń stara się naśladować Maryję.

Metody pracy:

opowiadanie, śpiew piosenki, pogadanka, zabawa w skojarzenia, praca z podręcznikiem.

Środki dydaktyczne:

obraz Matki Bożej, niebieski papier do wyklejania, płyta z nagraniem piosenki.

1. Wprowadzenie

- Modlitwa *Aniele Boży*
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
 - » *Jak nazywamy stworzenia Boga, których nie widzimy?*
 - » *Kim są Aniołowie?*
 - » *Kim jest Anioł Stróż?*
- Na początku prezentujemy dzieciom fragment nagrania Arki Noego *Ona powiedziała tak*. Pytamy, o kim mówi nam ta piosenka?
- Opowiadanie pt. *Święty Piotr i Madonna*
Od kilku dni Pan nie obchodził całego nieba. Pewnego razu, gdy się obudził, postanowił skontrolować, czy wszystko działa właściwie.
Ku swojemu wielkiemu zdziwieniu zauważył pośród grupy osób kogoś, kto za życia nigdy nic dobrego nie zrobił.. Był wielkim draniem i bezbożnikiem.

– Co zrobił człowiek tego pokroju, by dostać się do nieba? – Święty Piotr będzie musiał zdać Mi sprawę z tego! – powiedział Pan.

Kontrolując dalej niebo, zauważył wśród innych błogosławionych jakąś kobietę, która za życia narozrabiała niemało.

– Również ona tutaj? – zawołał zdumiony – Kto kontroluje wejście do grona błogosławionych? Święty Piotr będzie musiał wytłumaczyć się również z tek osoby”. Obchodząc niebo natknął się Pan również na inne osoby, których nie spodziewał się spotkać w niebie. Krokiem zdecydowanym, z obliczem, które nie zapowiadało nic dobrego, Pan skierował się ku wejściu. Tam przy bramie z kluczami w rękę stał święty Piotr.

– Coś tu nie gra! – surowo powiedział Pan. – Widziałem tutaj w niebie również ludzi niegodnych tego miejsca. Jakim jesteś stróżem? Czy czasem nie zasypiasz w czasie służby

– O nie! Ja nie zasypiam! – odpowiedział urażony Piotr. – Stoję przy bramie, mając oczy szeroko otwarte! Ale nade mną jest małe okienko. Przez nie, od czasu do czasu Madonna spuszcza sznur i wciąga również tych, których ja oddaliłem. Dlatego nie warto, bym stał tu przy bramie. Składam rezygnację!

Oblicze Pana rozjaśnił wielki uśmiech.

– Już dobrze, dobrze – powiedział dobrotliwie, otaczając ramieniem świętego Piotra, jak za dawnych czasów na ziemi. – To, co robi Madonna, jest zawsze dobrze zrobione! Ty nadal pilnuj bramy i pozwólmy, by o okienku myślała Ona!

(Bruno Ferrero, Przypowieści i Opowiadania, Wyd. Salezjańskie, 2003, s.304-305)

- Pytania do tekstu:
 - » *Kto występuje w opowiadaniu?*
 - » *Czym zajmował się św. Piotr?*
 - » *Kto dostawał się do nieba?*
 - » *Co zauważył Pan Bóg i dlaczego był zdziwiony?*
 - » *Dzięki komu ludzie, którzy nie zawsze byli dobrzy, dostali się do nieba?*
 - » *Jak Pan Bóg ocenił to, co robiła Maryja?*
 - » *Czyje zachowanie przypomina Wam postępowanie Maryi? (mama)*
- Katecheta na tablicy rysuje okienko. W środku wpisuje słowo MAMA. Pod okienkiem zapisujemy skojarzenia uczniów z wyrazem MAMA.

2. Rozwinięcie

- Mama to naprawdę bardzo ważna osoba. Mama dała nam życie, troszczy się o nas, kocha swoje dzieci chętnie im pomaga, pociesza, itp. Mamą Pana Jezusa była Maryja, która dała mu życie, wychowywała Go w Nazarecie i była z Nim nawet pod krzyżem. Pan Jezus chciał, by Jego Mama stała się Matką wszystkich ludzi – więc każdego z nas.
- Zadanie 2 w podręczniku – napisz zdanie.
Życie Maryi jest dla nas wzorem. Patrząc na Jej postępowanie powinniśmy Maryję

naśladować i Jej dziękować. Naszym podziękowaniem Maryi jest modlitwa.

- Katecheta wprowadza modlitwę *Zdrowaś Maryjo*.

Każda modlitwa jest jak piękny kwiat złożony w ręce Matki Bożej – praca w podręczniku ucznia – zadanie 1 – wyklejanie płaszcza Maryi, przyklejenie różyczek i szlaczek z różyczkami.

3. Zakończenie

- Jako powtórzenie zadajemy uczniom pytanie z podręcznika.
- Modlitwa *Zdrowaś Maryjo* (może być zaśpiewana).

KATECHEZA 9

W PAŹDIERNIKU MODLĘ SIĘ NA RÓŻAŃCU

Podstawa programowa

Uczeń:

D.5.3. podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy (Pozdrowienie Anielskie);
D.5.a. na wzór Maryi modli się w różnych okolicznościach życia.

Cel katechetyczny:

– uczeń znając historię objawień fatimskich i potrafiąc modlić się modlitwą różańcową, chętnie modli się różańcem i uczestniczy w nabożeństwach różańcowych.

Cele szczegółowe:

- uczeń potrafi wyjaśnić czym jest różaniec i do czego służy;
- uczeń potrafi wskazać miesiąc szczególnie poświęcony modlitwie różańcowej;
- uczeń wymienia modlitwy odmawiane na różańcu.

Postawy:

- na wzór Maryi modli się w różnych okolicznościach życia.

Metody pracy:

opowiadanie, rozmowa kierowana, rozsypanka literowa, ekspozycja, śpiew.

Środki dydaktyczne:

podręcznik ucznia, piękne pudełko, różne różańce, komputer z dostępem do Internetu, rzutnik lub tablica interaktywna, ilustracje przedstawiające różne tajemnice różańca.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
Przypominamy najważniejsze treści z poprzedniej katechezy:
 - » *Kim jest Maryja?*
 - » *Kim jest dla nas Maryja?*
 - » *Jakiej modlitwy nauczyliśmy się ostatnio?*
- Dzisiaj dowiemy się o objawieniu Matki Bożej w Fatimie.
- Opowiadanie o **Objawieniu Matki Bożej w Fatimie**

W małej portugalskiej miejscowości – Fatimie – mieszkało troje dzieci: Hiacynta (7 lat), Franciszek (9 lat), Łucja (10 lat). Dzieci każdego dnia pasły owce. Pewnego dnia, około południa, dzieci na niebie ujrzały jaśniejący blask światła, podobny do błyskawicy. Dzieci, myśląc że nadchodzi burza, były przestraszone i chciały uciec do

domu. Nagle ujrzały cudownie jaśniejącą postać. Była to sama Matka Boża. Ubrana była w długą białą suknię i płaszcz, a w ręku trzymała różaniec. Maryja powiedziała do przestraszonych dzieci „Nie bójcie się. Przychodzę do was z Nieba i proszę was, odmawiajcie różaniec i przychodźcie tu każdego trzynastego dnia miesiąca przez pół roku o tej samej godzinie”.

W październiku powiedziała im, że jest Królową Różańca Świętego i prosi, aby codziennie odmawiać różaniec, aby uzyskać pokój na świecie. Od pierwszego spotkania z Matką Bożą dzieci pamiętały, aby każdego dnia odmawiać różaniec i tęskniły za Piękną Panią.

- Katecheta pokazuje ilustrację z podręcznika przedstawiającą ukazanie się Matki Bożej dzieciom w Fatimie.

Dzieci przyglądają się ilustracji, a następnie katecheta pyta:

- » *W jakiej miejscowości mieszkały dzieci?*
 - » *Ile było dzieci?*
 - » *Jakie imiona miały dzieci z Fatimy?*
 - » *Czym zajmowały się dzieci?*
 - » *Co ujrzały pewnego dnia?*
 - » *Kim była Kobieta, którą ujrzały?*
 - » *Jak była ubrana?*
 - » *Co trzymała w dłoniach?*
 - » *Co powiedziała o sobie Maryja?*
 - » *O co Maryja prosiła dzieci?*
- Katecheta mówi dzieciom, że dzisiaj dowiedzą się, w jaki sposób możemy i my tę prośbę Maryi spełnić.

2. Rozwinięcie

- Katecheta pokazuje dzieciom pudełko i wybiera ochotnika, który chciałby zobaczyć, co w nim jest i wyciągnąć z niego przedmioty. Dziecko wyciąga przeróżne różańce, katecheta pyta:
 - » *Co to są za przedmioty?*
 - » *Jaki mamy teraz miesiąc?*
 - » *Miesiąc październik to miesiąc szczególnie poświęcony odmawianiu różańca.*
 - » *Jak wygląda różaniec?*
- *Różaniec składa się z paciorków (koralików). Może być dowolnego koloru, kształtu, wykonany z różnych materiałów. Są różańce drewniane, plastikowe, wykonane z drogocennych kamieni, srebrne. Ale każdy różaniec posiada taką samą liczbę paciorków i każdy ma krzyż, który znajduje się na początku.*
- Pokazując dzieciom różaniec omawiamy jego budowę. Różaniec rozpoczynamy od ucałowania krzyżyka, a następnie trzymając różaniec w dłoni czynimy na sobie znak krzyża – *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*. Następnie trzymając w palcach koralik wypowiadamy słowa modlitwy. Kiedy skończymy ją mówić,

przesuwamy palec na następny koralik i znów odmawiamy modlitwę.

- Pierwsza modlitwa, którą odmawiamy po znaku krzyża to *Wierzę w Boga*, dalej *Ojcze nasz* oraz trzy razy *Zdrowaś Maryjo* i *Chwała Ojcu*. W różańcu mamy pięć razy po dziesięć koralików, które nazywamy „dziesiątkami różańca”. Każdą dziesiątkę rozpoczynamy modlitwą *Ojcze nasz*. Odmawiamy ją na koraliku, który jest samotny (oddzielony od innych), bo tę modlitwę odmawiamy jeden raz, natomiast na pozostałych koralikach odmawiamy 10 razy *Zdrowaś Maryjo*. Każdą dziesiątkę kończymy modlitwą *Chwała Ojcu*.
- Pokazujemy dzieciom przyniesione różne różańce i wyjaśniamy, że każdy jest inny, ale odmawiamy na nich te same modlitwy. Różaniec to przecież modlitwa, a sam przedmiot, który pomaga nam w jej odmawianiu od niej bierze swą nazwę.
- Odmawiamy z dziećmi jedną dziesiątkę różańca, aby pokazać, jak z niego korzystać. Możemy przez cały październik odmawiać z dziećmi różaniec na lekcji.

- **Opowiadanie o różańcu**

Kasia i Jacek bawili się piłką w przedpokoju, gdy nagle piłka uderzyła w torebkę babci Krysi leżącą na półce. Babcia i mama dzieci przerwały picie wieczornej herbatki w pokoju, aby zobaczyć, co się stało. Na szczęście nie wydarzyło się nic złego, ale z torebki wypadł pewien przedmiot. – Przepraszamy babciu i już nie będziemy tutaj rzucać piłką – powiedział Jacek.

– A co to za koraliki babciu nosisz w torebce? – zapytała Kasia, podnosząc je z torebką z podłogi.

– Ten przedmiot to jest różaniec i właśnie przed chwilą wróciłam z kościoła, w którym było nabożeństwo różańcowe – odpowiedziała babcia uśmiechając się do wnuków. Ksiądz powiedział, że zaprasza do kościoła wszystkich ludzi na to nabożeństwo. Różaniec to modlitwa, w której oddajemy wszystkie nasze sprawy w ręce Maryi, a ona zanoszi je do Jezusa.

- Pytania do opowiadania:
 - » *Co babcia miała w torebce?*
 - » *Skąd wróciła?*
 - » *Co powiedział ksiądz w kościele?*
 - » *Co to jest różaniec?*
- *W październiku w kościołach codziennie odmawia się różaniec podczas nabożeństw różańcowych. Wierni proszą Boga o potrzebne łaski za wstawiennictwem Maryi. Dlatego październik jest nazywany miesiącem różańca.*
- Katecheta pyta, w jakich godzinach odbywają się nabożeństwa różańcowe w parafii dzieci: *W naszym kościele nabożeństwo odprawiane jest codziennie o godzinie... Poproście swoich bliskich, aby poszli z wami na nabożeństwo różańcowe do kościoła. Gdy nie będzie to możliwe, postarajcie się w domu odmówić przynajmniej jedną dziesiątkę różańca.*

- Zadanie 1 z podręcznika.
- Zadanie 2 z podręcznika.
- Odmawiając dziesiątkę różańca przypominamy sobie konkretne wydarzenie – tajemnice z życia Jezusa i Maryi. Tak, jak w naszym życiu są chwile radosne i smutne, tak też było w życiu Pana Jezusa i Maryi

Różaniec ma cztery części, a w każdej jest pięć tajemnic. Tajemnice radosne opowiadają o radosnych chwilach w życiu Pana Jezusa. Tajemnice światła pokazują, że Pana Jezus jest prawdziwym Bogiem. Tajemnice Bolesne mówią nam o męce i śmierci Pana Jezusa. Tajemnice chwalebne pokazują zwycięstwo Pana Jezusa nad złem i śmiercią i ukoronowanie Maryi na królową nieba i ziemi.

3. Zakończenie

- Podsumowanie:
Pytanie do refleksji z podręcznika, przypomnienie, o której godzinie odbywa się nabożeństwo różańcowe w naszej parafii.
- Piosenka na zakończenie:
*Jak paciorki różańca przesuwają się chwile,
Nasze smutki, radości i blaski.
A ty Bogu je zanieś, połączone w różaniec,
Święta Panno Maryjo, pełna łaski!*

Propozycja dla katechety:

Film dla dzieci o Matce Bożej Fatimskiej *Fatima*, dzień w którym tańczyło słońce, VOD Promyczek

KATECHEZA 10

JAN PAWEŁ II – PRZYJACIEL PANA BOGA I LUDZI

Podstawa programowa

Uczeń:

D.7.1. wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy;

D.7.a. modli się na wzór świętych.

Cel katechetyczny:

– uczeń, znając postać Jana Pawła II potrafi wymienić najważniejsze wydarzenia z jego życia i chce go naśladować.

Cele szczegółowe:

- uczeń zna postać św. Jana Pawła II jako wzoru do naśladowania;
- uczeń potrafi wymienić najważniejsze wydarzenia z życia i działalności Jana Pawła II;
- potrafi wyjaśnić, dlaczego Jan Paweł II jest autorytetem dla wielu ludzi.

Postawy:

- uczeń stara się naśladować św. Jana Pawła II;
- uczeń potrafi okazać życzliwość wobec swoich rówieśników.

Metody pracy:

opowiadanie, rozmowa kierowana, śpiew z gestami, zabawa *Prawda czy fałsz?*

Środki dydaktyczne:

Podręcznik ucznia, ilustracja przedstawiająca św. Jana Pawła II, komputer z dostępem do Internetu, rzutnik lub tablica interaktywna, nagranie piosenki Arki Noego Święty uśmiechnięty.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy
- Śpiewamy z dziećmi piosenkę z gestami. Arka Noego, Święty uśmiechnięty (Taki duży, taki mały)

Ref.: Taki duży taki mały może Świętym być

Taki gruby taki chudy może Świętym być

Taki ja i taki ty może Świętym być

Taki ja i taki ty może Świętym być.

1. Święty kocha Boga życia mu nie szkoda
Kocha Bliźniego jak siebie samego
Święty kocha Boga życia mu nie szkoda
Kocha Bliźniego jak siebie samego.

Ref.: Taki duży taki mały ...

2. Kto się nawróci ten się nie smuci
Każdy Święty chodzi uśmiechnięty
Tylko nawrócona jest zadowolona
Każda Święta chodzi uśmiechnięta.

Ref.: Taki duży taki mały...

3. Nic nie potrzebuje zawsze się raduje
bo święta załoga kocha tylko Boga. /x2

Ref.: Taki duży taki mały ...

4. Gdzie można dzisiaj Świętych zobaczyć?
są między nami w szkole i w pracy. /x2

- Pytania do piosenki:
 - » O kim opowiada ta piosenka?
 - » Kto może zostać świętym?
 - » Co robi święty?
- Postać św. Jana Pawła – prezentacja ilustracji z podręcznika: Katecheta pokazuje dużą ilustrację papieża lub uczniowie otwierają swoje podręczniki.
- Opowiadanie Życie św. Jana Pawła II:
Słuchajcie uważnie, bo to nie jest bajka, tylko prawdziwa historia.
20 maja 1920 r., w małym polskim mieście Wadowice urodził się wyjątkowy chłopiec. Nazywał się Karol Wojtyła. Jego mama miała na imię Emilia a tata Karol.
Karol był bardzo grzecznym oraz bardzo dobrym chłopcem i miał coś wyjątkowego: miał piękne serce, w którym mieszkał Jego najlepszy Przyjaciel Pan Bóg. Karol bardzo często się modlił, czyli rozmawiał ze Swoim Najlepszym Przyjacielem Panem Bogiem, a wtedy jego serce stawało się jeszcze piękniejsze. Chętnie grał w piłkę nożną, a szczególnie na pozycji bramkarza. Interesował się też teatrem. Kiedy Karol Wojtyła był już duży, wszyscy myśleli, że zostanie sławnym aktorem albo będzie pisał wiersze. Ale pewnego dnia, kiedy Karol się modlił usłyszał w swoim sercu cichy głos:
- "Karolu, Karolu, pójdz za Mną."
- Czy to woła mnie Pan Bóg? – zastanawiał się Karol i zaczął jeszcze bardziej się modlić, a jego serce stawało się jeszcze piękniejsze. Modląc się Karol odkrył, że to

zaprasza go Sam Pan Bóg i postanowił, że zostanie księdzem. I rzeczywiście, Karol Wojtyła został księdzem, potem biskupem i kardynałem, a po wielu latach został wybrany na papieża, czyli zastępcę pana Jezusa na Ziemi. Jako papież przyjął imię Jan Paweł II i podróżował po całym świecie, żeby mówić wszystkim ludziom, że Pan Bóg ich bardzo kocha. 13 maja 1981 r. został postrzelony. Swoje ocalenie zawdzięczał Matce Bożej Fatimskiej, ponieważ w tym dniu obchodzono rocznicę jej objawień. Zawsze był blisko chorych i cierpiących, odwiedzając ich w szpitalach, hospicjach. Po swojej śmierci został ogłoszony świętym. To znaczy, że jest teraz bardzo blisko swojego Najlepszego Przyjaciela Pana Boga w niebie.

- Katecheta utrwała z uczniami poznane wiadomości o św. Janie Pawle II.

Zabawa *Prawda – Fałsz*:

Za chwilę usłyszycie kilka zdań. Niektóre z nich są prawdziwe, a niektóre fałszywe, czyli nieprawdziwe. Musicie słuchać uważnie. Jeśli zdanie będzie prawdziwe, wstajecie z krzesła. Jeśli zadanie będzie fałszywe, siedzicie na krześle:

- » *Bohater opowiadania nazywał się Karol Wojtyła. (Prawda)*
- » *Karol Wojtyła pochodził z Niemiec. (Fałsz)*
- » *Karol Wojtyła został piłkarzem. (Fałsz)*
- » *Lubił chodzić po górach, jeździć na nartach, pływać kajakiem. (Prawda)*
- » *Karol Wojtyła został wybrany papieżem. (Prawda)*
- » *Jako papież Karol Wojtyła przyjął imię Jan XXIII? (Fałsz)*
- » *Jako papież Karol Wojtyła przyjął imię Jan Paweł II. (Prawda)*
- » *Jan Paweł II po swojej śmierci został ogłoszony świętym. (Prawda)*
- » *W sercu Jana Pawła II mieszkał jego najlepszy przyjaciel Pan Bóg. (Prawda)*

- Katecheta utrwała z uczniami pozostałe wiadomości dotyczące św. Jana Pawła II.

Na papieża mówiono „papież-pielgrzym”, bo odbył 104 pielgrzymki, odwiedzając wszystkie zamieszkałe kontynenty. Odwiedził wiele miejsc, w których wcześniej nie był żaden inny papież. Święty Jan Paweł II był człowiekiem dobrym. Podczas podróży spotykał się z ludźmi biednymi, chorymi, wyznającymi inną religię. Bliskie jego sercu były dzieci i młodzież. Wielokrotnie z nimi się spotykał, rozmawiał i okazywał im swą miłość.

2. Rozwinięcie

- Naśladowanie św. Jana Pawła II (rozmowa kierowana):

Jak mogę naśladować św. Jana Pawła II?

Przykładowe odpowiedzi uczniów: być miłym i dobrym dla innych, wybaczać innym, szanować inne religie, pomagać biednym i potrzebującym, modlić się, dawać świadectwo o swojej wierze).

- Uczniowie wykonują zadania z podręcznika (zadanie 1 i 2).

3. Zakończenie

- Na zakończenie powtarzamy z dziećmi piosenkę Święty uśmiechnięty.
- Modlitwa na zakończenie: odmawiamy modlitwę do św. Jana Pawła II. Zachę-

camy uczniów do wysłuchania modlitwy w postawie stojącej:

Modlitwa do św. Jana Pawła II

Święty Janie Pawle II, który odznaczyłeś się wielką miłością Boga i ludzi, ufny w moc Twojego wstawiennictwa proszę Cię: bądź przed tronem bogatego w miłość i miłosierdzie Ojca Niebieskiego moim orędownikiem w sprawie, którą Ci przedkładałam.

Uproś mi także dar umocnienia mej wiary, nadziei i miłości, abym za Twoim przykładem codziennie wzrastał w świętości i nie schodził z dróg, jakie ukazał nam nasz Pan, Zbawca i Nauczyciel, Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i Człowiek. Amen.

Święty Janie Pawle II, wstawiaj się za nami.

Propozycja dla katechety:

Film dla dzieci Święty Jan Paweł II, VOD Promyczek

KATECHEZA 11

JESTEM MAŁYM MISJONARZEM

Podstawa programowa

Uczeń:

C.3.4. uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania;

C.3.5. wymienia przykłady zależności wiary i postępowania;

3.C.b. ufa Bogu i chce odpowiadać na Boże wezwanie;

F.1.h. przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie.

Cel katechetyczny:

– uczeń wiedząc, czym są misje, potrafi wskazać, jak może pomagać misjonarzom i okazuje troskę o misje i misjonarzy.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, czym jest nakaz misyjny;
- uczeń potrafi określić, czym są misje i misjonarz;
- uczeń wymienia możliwe sposoby swojej pomocy misjom i misjonarzom;
- uczeń zna kolory misyjne.

Postawy:

- uczeń wyraża troskę o misjonarzy poprzez modlitwę za nich;
- uczeń pragnie pomagać misjonarzom.

Metody pracy:

drama, praca z tekstem, śpiew piosenki.

Środki dydaktyczne:

Pismo Święte, duża mapa świata, zdjęcia dzieci z różnych kontynentów, różaniec misyjny.

1. Wprowadzenie

- Modlitwa wprowadzająca
- Powtórzenie wiadomości z ostatniej katechezy.
- Zabawa w nauczyciela: katecheta wybiera trzech uczniów. Zostają oni „nauczycielami” np.: muzyki, wf-u, plastyki.. Uczeń jako nauczyciel zadaje klasie jakieś polecenie związane z nauczaniem przedmiotem.
Podsumowując zabawę, katecheta stwierdza, że dziś uczniowie poznają polecenie, które daje wyjątkowy Nauczyciel.

2. Rozwinięcie

- Wprowadzenie do czytanego tekstu – nakaz misyjny:
- Kiedy Pan Jezus żył na ziemi, sam nauczał ludzi, sam wyjaśniał tajemnice Królestwa Bożego, pomagał ludziom w potrzebie. Wiedział, że wkrótce odejdzie do nieba. Wiele razy zwracając się do Apostołów dawał im zadanie do wykonania. Przed swoim wstąpieniem do nieba, Jezus daje swoim uczniom ostatnie zadanie. Posłuchajcie jak ono brzmiało:
- Czytanie tekstu z Księgi Pisma Świętego *Mt 28, 18-20*
 Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.
- Pytania do tekstu Pisma Świętego:
 - » *Jaki nakaz dał Pan Jezus apostołom?*
 - » *Czego mają nauczać apostołowie? Co mają głosić?*
 - » *Dlaczego Pan Jezus pragnie, aby głosili Ewangelię wszystkim narodom? (Pan Jezus pragnie, aby wszyscy Go poznali i wszyscy mogli być zbawieni.)*
 - » *Jaką obietnicę złożył Pan Jezus apostołom?*
 - » *Co znaczy, że będzie z nimi do końca świata? (To znaczy, że będzie ich cały czas wspierał, będzie się nimi opiekował.)*
 - » *Jakie trudności mogli napotykać apostołowie w wypełnianiu tego zadania? (Uczniowie mogą podawać różne przykłady: daleka droga, nie mieli pojazdów, nie wszyscy chcieli ich słuchać, musieli zostawić swoje rodziny, nie rozumieli obcych języków....)*
- *Apostołowie przyjęli misję, stali się więc pierwszymi misjonarzami. Choć wcale nie było im łatwo wywiązać się z powierzonego im zadania, to nie zważali na różne przeciwności, na zmęczenie, na prześladowania, bo zaufali Panu Jezusowi, wierzyli, że On będzie ich wspierał Spróbujmy wyrazić w słowach piosenki taką wiarę i siłę, jaka towarzyszyła apostołom.*
- Śpiew piosenki *Ci, co zaufali Panu*
- Apostołowie, których znamy z Ewangelii, już nie żyją.
 - » *Kto ma dzisiaj głosić prawdę o Panu Jezusie?*
 Nakaz misyjny Pana Jezusa skierowany jest do nas wszystkich. Od sakramentu chrztu świętego, jesteśmy uczniami Pana Jezusa – apostołami i misjonarzami. *To zadanie misyjne najpełniej wypełniają misjonarze. Ludzie, szczególnie wybrani przez Pana Jezusa, którzy poświęcają swoje życie dla misji, wyjeżdżając w dalekie kraje, aby tam głosić Ewangelię i nieść pomoc ludziom w potrzebie.*
 - » *Kto najczęściej wyjeżdża na misje? (kapłan, siostra zakonna, świeccy)*
 - » *Jaka jest praca misjonarzy?*

- Pokaz zdjęć, filmu z praca misjonarzy.

Misjonarz nie tylko głosi Ewangelię, ale również pomaga ludziom w potrzebie.

» *Jak możemy pomóc misjonarzom w tym niełatwym zadaniu?*

Wypowiedzi dzieci: wysyłając im pieniądze, lekarstwa, odzież, żywność, zabawki dla dzieci, samochody dla misjonarzy, aby mogli się przemieszczać i modłać się za nich.

Pamiętajmy, że podstawową pomocą jest modlitwa, która dodaje misjonarzom odwagi, wiary oraz siły, aby bez zmęczenia mogli wypełniać swoją misję.

Ćwiczenia z podręcznika:

Omówienie obrazu Jezus i dzieci z wszystkich kontynentów. Na mapie przyniesionej przez katechetę dzieci wskazują i nazywają kontynenty (przy pomocy nauczyciela), następnie umieszczają na nich zdjęcia dzieci z poszczególnych kontynentów.

Różaniec misyjny – Katecheta pokazuje różaniec misyjny. *Odmawiając modlitwę różańcową możemy modlić się za misjonarzy na poszczególnych kontynentach.* Katecheta wyjaśnia kolory paciorków:

Kolor zielony – nawiązuje do zieleni afrykańskich lasów tropikalnych oraz jest kolorem nadziei.

Kolor czerwony – podkreśla kolor skóry Indian, rdzennych mieszkańców Ameryki.

Kolor biały – oznacza kolor skóry Europejczyków.

Kolor niebieski – symbolizuje wody chrztu i wody Oceanu Spokojnego, na którym rozsiane są liczne wyspy. Możecie popatrzeć na mapę. Australia jest zewsząd otoczona wodami.

Kolor żółty – przypomina ludy Azji, najliczniejsze na świecie. Często też porównuje się ich skórę do koloru żółtego.

- Omówienie i wykonanie ćwiczenia 1.
- Omówienie i wykonanie ćwiczenia 2.

3. Zakończenie

- Modlitwa za misjonarzy odczytana z podręcznika

KATECHEZA 12

MÓWIĘ DO BOGA, A ON MNIE SŁUCHA

Podstawa programowa

Uczeń:

- D.1.1. wyjaśnia, czym jest modlitwa;
- D.1.a. wyraża potrzebę modlitwy;
- D.1.b. modli się słowami oraz w myślach;
- D.1.f. modli się w różnych sytuacjach życiowych.

Cel katechetyczny:

– uczeń wiedząc, czym jest modlitwa i potrafiąc ją samodzielnie sformułować, modli się w różnych sytuacjach.

Cele szczegółowe:

- uczeń wyjaśnia czym jest modlitwa;
- uczeń zna różne postawy modlitewne.

Postawy:

- uczeń wyraża potrzebę modlitwy;
- uczeń modli się w różnych sytuacjach życiowych.

Metody pracy:

opowiadanie, pogadanka, śpiew.

Środki dydaktyczne:

nagranie z piosenką.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa.
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
 - » *Kto to jest misjonarz?*
 - » *Co uczeń kl. I może zrobić, aby być misjonarzem?*

- Opowiadanie

Ania wróciła ze szkoły podekscytowana, chciała porozmawiać z mamą o wyjeździe do ZOO, który właśnie zapowiedziała jej wychowawczyni. Miała nadzieję, że mama się zgodzi i w budzie domowym znajdą się pieniądze. Ostatnio tato dłużej pracował i mama wspominała, że jej leczenie pochłania coraz większe środki finansowe. Trzasnęła drzwiami, rzuciła w kąt plecak, szybko zdjęła buty i popędziła do kuchni w poszukiwaniu mamy. Niestety nie znalazła jej tam i otwierając kolejne drzwi głośno wołała „Mamo, już wróciłam”. Nigdzie nie było mamy. Ania postanowiła zajrzeć do pokoju dziadka.

Energicznie zapukała i od razu weszła. Dziadek siedział zamyślony w fotelu z różańcem w ręku. „Dziadku co robisz?” – zawołała dziewczynka stojąc w progu. „Rozmawiam z Panem Bogiem” i uśmiechnął się ciepło. Ania nie za bardzo wiedziała, jak ma to rozumieć, tym bardziej, że w pokoju nikogo oprócz niej i dziadka nie było. „Jak to rozmawiasz?” powiedziała szybko, „przecież tu nikogo nie ma”. Dziadek znowu ciepło się uśmiechnął i zaprosił gestem dziewczynkę na kolana. „Aniu, wiesz, że Pan Bóg jest naszym Ojcem i bardzo nas kocha”? „Tak wiem, dziadku i wiem, że mogę do Niego mówić tatusiu”, „Dokładnie kochanie. I tak jak możesz opowiedzieć swoim bliskim, dla których jesteś bardzo ważna o wszystkim co dzieje się w twoim życiu, tak możesz o wszystkim opowiedzieć Bogu. On zawsze Cię słucha”. Ania trochę zmarszczyła czoło „i mogę Mu powiedzieć, że bardzo Go kocham i że marzę o wycieczce do ZOO? I że mama jest chora i bardzo się o nią martwię i o tym, że wczoraj dostałam piątkę z matematyki i że pokłóciłam się z Frankiem?” „Tak, Aniu. Ta rozmowa to modlitwa”.

Dziewczynce, jednak coś jeszcze nie dawało spokoju. „Dziadku, ale na religii, gdy modlimy się razem to wszyscy stoją, mają złożone ręce i wszyscy mówią tą samą modlitwę”. „Zgadza się, różne są nasze postawy, gesty i słowa, ale najważniejsze jest to, że kierujemy nasze myśli i serca w stronę Boga”.

- Pytania do tekstu:
 - » *O czym Ania chciała opowiedzieć mamie?*
 - » *Do czyjego pokoju poszła dziewczynka?*
 - » *Co robił dziadek?*

Dziadek opowiedział Ani o modlitwie. Czym zatem ona jest?

Modlitwa to rozmowa z Bogiem. Bogu można o wszystkim opowiedzieć.

2. Rozwinięcie

- Katecheta zachęca dzieci do częstej rozmowy z Bogiem. Wspólna rozmowa nt. ilustracji w podręczniku. Rozmawiamy o tym kiedy się modlimy, gdzie, z kim, czy mamy w domu przygotowane miejsce do modlitwy.
- Zadanie z podręcznika:
- *W czasie modlitwy możemy przyjmować różne postawy. Dziadek Ani ze względu na wiek siedział w fotelu. W czasie lekcji religii też przyjmujemy konkretną postawę. Jaką? Wytnij i ułóż puzzle – zadanie 1.*

3. Zakończenie

- Utrwalenie wiadomości: *co to jest modlitwa?*
Zadanie 2 z podręcznika.
- Podsumowanie: można powiązać z pytaniem zawartym w podręczniku (?) zachęcić dzieci do wykonania szlaczka. Zaproszenie do refleksji dlaczego jest

taki szlaczek?

- Zaproponować zadanie domowe – modlitwa w domu:
Postaraj się dziś wieczorem zaprosić do modlitwy swoich domowników. Jeśli nie masz kącika do modlitwy – przygotuj go.
- Odczytanie modlitwy z podręcznika lub śpiew *Sercem kocham Jezusa*.

KATECHEZA 13

PANIE BOŻE, PROSZĘ, DZIĘKUJĘ, PRZEPRASZAM

Podstawa programowa

Uczeń:

- D.1.6. wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia;
- D.1.7. wyjaśnia sens modlitwy przebłagalnej;
- D.1.8. układa wezwania modlitwy błagalnej;
- D.1.e. swoimi słowami dziękuje Bogu;
- D.2.b. wyraża zaufanie do Boga poprzez modlitwę w trudnych momentach życia;
- F.1.f. dziękuje Bogu za otrzymane dary;
- F.1.e. formułuje różne prośby skierowane do Boga.

Cel katechetyczny:

– uczeń znając różne rodzaje modlitwy, potrafi wyjaśnić ich znaczenie i zwraca się w modlitwie do Boga w różnych potrzebach.

Cele szczegółowe:

- uczeń zna formę modlitwy dziękczynnej, przebłagalnej, błagalnej;
- uczeń potrafi wyjaśnić sens modlitwy przebłagalnej, dziękczynnej.

Postawy:

- uczeń dziękuje Bogu za otrzymane dary;
- uczeń wyraża zaufanie Bogu przez zwracanie się do Niego w różnych momentach życia;
- uczeń modli się w różnych sytuacjach życiowych.

Metody pracy:

praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana, śpiew.

Środki dydaktyczne:

podręcznik ucznia.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy:
 - » *Co to jest modlitwa?*
- Z ostatniej katechezy wiemy, że modlitwa to rozmowa z Bogiem, wiemy też, że Bogu możemy o wszystkim opowiedzieć. Zastanówmy się dzisiaj razem:
 - » *O czym najczęściej opowiadacie rodzicom?*
 - » *Jakie słowa do nich kierujecie?*
 - » *O czym rozmawiacie z przyjaciółmi?*

» *A w szkole o czym opowiadacie swojej pani?*

- *Bywa tak, że czasem na czymś szczególnie wam zależy jakich wtedy słów używacie? Na pewno nieraz zdarzyło się, że zasmuciliście swoich rodziców czy nauczycieli. Jakich wtedy użyliście słów? A jak zwracacie się do swoich bliskich, gdy otrzymacie od nich coś bardzo wyjątkowego na czym wam zależało?*
- Katecheta na tablicy zawiesza karty z trzema słowami: PROSZĘ, DZIĘKUJĘ, PRZEPRASZAM i wyjaśnia uczniom, że tych słów może używać nie tylko w relacjach ze swoimi bliskimi, ale może tymi słowami modlić się do Boga.

2. Rozwinięcie

- Praca z podręcznikiem. Katecheta zachęca dzieci do przyjrzenia się ilustracji:
 - » *Co robi dziewczynka na ilustracji?*
 - » *Skąd wiemy, że się modli? (złożone ręce, skupienie)*
 - » *Co oznaczają rysunki znajdujące się wokół dziewczynki?*
 - » *Jak myślicie, jakimi słowami może modlić się ta dziewczynka?*
- Katecheta zachęca dzieci do podjęcia samodzielnej próby sformułowania własnych modlitw prośby, dziękczynienia, przebłagania. Można podjąć rozmowę, w jakich sytuacjach życiowych możemy się tak modlić, kiedy się modlimy, gdzie? Za co Panu Bogu możemy dziękować, za co przepraszać, o co prosić?
- Zadanie 1 i 2 z podręcznika.
- Nauka piosenki:
Ani ojciec, ani matka, tylko Panie ja, muszę więcej modlić się 2x
Tak, ja 2x
Tak, Panie ja, muszę więcej modlić się.

3. Zakończenie

- Podsumowanie: można powiązać z pytaniem zawartym w podręczniku (?)
- Przeczytanie modlitwy z podręcznika lub śpiew: *Sercem kocham Jezusa.*

SPOTYKAM BOGA

III

KATECHEZA 14

SŁUCHAM PANA BOGA W PIŚMIE ŚWIĘTYM

Podstawa programowa

Uczeń:

A.2.3. wyjaśnia czym jest Pismo Święte;

A.2.a. uważnie słucha słów Pisma Świętego.

Cel katechetyczny:

– uczeń wiedząc, że Bóg jest autorem Pisma Świętego, potrafi wskazać, gdzie możemy Słowo Boże usłyszeć i pragnie go słuchać.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że autorem Pisma Świętego jest Bóg;
- uczeń potrafi powiedzieć gdzie słuchamy słowa Bożego;
- uczeń wie, że w Piśmie Świętym zawarte jest słowo Boga;
- uczeń wie, jaką należy przyjąć postawę słuchając słowo Boże.

Postawy:

- uczeń pragnie słuchać słowa Bożego.

Metody pracy:

praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana, celebrowanie paraliturgiczne, śpiew.

Środki dydaktyczne:

podręcznik, Pismo Święte, obrus, pulpit, świece.

1. Wprowadzenie

- Przed lekcją katecheta przygotowuje wybranych uczniów do procesji. Przygotowane są: Biblia, mały pulpit lub ozdobna poduszka, obrus – może być zgodny z kolorem okresu liturgicznego, 2 świece.
- Wspólna modlitwa
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy.
- *Wiecie czym jest modlitwa, znacie jej różne rodzaje. Pan Bóg pragnie nieustannie z nami być i do nas mówić. Czy wiecie, w jaki sposób Pan Bóg do nas mówi? (wiele dzieci z katechezy przedszkolnej pamięta, że Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym, jeżeli nie padła taka odpowiedź, katecheta wyjaśnia, że w wyjątkowy sposób Pan Bóg do nas mówi przez księgę Pisma Świętego).*
- Katecheta pokazuje księgę Pisma Świętego wyjaśniając, że jest to wyjątkowa księga, inna niż wszystkie inne, bo zawiera słowo samego Boga.

- Pan Bóg ukazywał się ludziom i prosił ich, aby przekazali innym jego słowa, z biegiem czasu słowa te zapisywano. Ludzie zawsze przechowywali to zapisane słowo z ogromną troskliwością i czcią, bo miało dla nich ogromną wartość. My dzisiaj wszystkie te słowa mamy spisane w wyjątkowej księdze nazywanej Pismem Świętym.
- Katecheta zaprasza dzieci do okazania szacunku i czci wyjątkowej księdze, w której zostały zapisane słowa Boga, przez wybranie szczególnego miejsca w klasie i wniesienie w procesji Pisma Świętego. (kolejno przy drzwiach wejściowych ustawiają się dzieci z obrusem, pulpitem, świecami i Pismem Świętym). Dzieci w postawie stojącej śpiewają piosenkę:

*Jezus jest tu 2x
O wzniesmy ręce wielbiąc Jego imię,
Jezus jest tu.
Pan jest wśród nas 2x
O znieśmy ręce wielbiąc Jego imię
Pan jest wśród nas.
Bóg kocha nas 2x
O wzniesmy ręce wielbiąc Jego imię,
Bóg kocha nas.*

2. Rozwinięcie

- Dzieci, które w procesji przeszły do wcześniej przygotowanego miejsca (stolik, półka, regał) kolejno układają obrus, pulpit, świece, Pismo Święte, katecheta zapala świece i odczytuje fragment Pisma Świętego (Mk 10, 13-16):

Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

» *Co usłyszeliście?*

Pan Jezus pragnie się z nami spotykać i cieszy się kiedy dzieci przychodzą do niego. Tak jest zapisane w Piśmie Świętym. Pismo Święte mówi nam o ogromnej miłości Boga do nas.

- Praca z podręcznikiem. Katecheta zachęca dzieci do przyjrzenia się ilustracji:
 - » *Czy wiecie, gdzie można usłyszeć słowo Boga?*
 - » *Gdzie jest czytane słowo Boga?*
 - » *Dlaczego, gdy czytaliśmy w klasie słowo Boga, staliśmy?*
 - » *Jaką postawę przyjmujemy w kościele? (siedzimy i stoimy)*
 - » *Czy ktoś z was czyta Pismo Święte w domu?*
 - » *Czy macie Pismo Święte w domu?*

- Zachęcenie dzieci do samodzielnego przygotowania w domu specjalnego miejsca na księgę Bożego Słowa.
- Zadanie 1 i 2 z podręcznika.

3. Zakończenie

- Podsumowanie można powiązać z pytaniem zawartym w podręczniku (?)
- Przeczytanie modlitwy z podręcznika lub śpiew.

KATECHEZA 15

SPOTYKAM SIĘ Z PANEM BOGIEM W KOŚCIELE

Podstawa programowa

Uczeń:

D.6.1. wskazuje, że Msza św. jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej;

D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić.

Cel katechetyczny:

– uczeń wie, że Msza św. jest formą modlitwy, a Kościół domem Bożym, pragnie spotykać się z Jezusem w kościele, zwłaszcza na Eucharystii.

Cele szczegółowe:

- uczeń wie, że kościół jest domem Bożym i domem modlitwy;
- uczeń potrafi odróżnić kościół od innych budynków;
- uczeń wie, jak należy zachowywać się w kościele.

Postawy:

- uczeń pragnie spotykać się z Jezusem w kościele.

Metody pracy:

praca z obrazem, odgrywanie scenki, pogadanka, praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne:

plansze demonstracyjne, podręcznik, kalendarz.

Propozycja nr 1.

Jeżeli jest taka możliwość, katecheta na tę lekcję udaje się z uczniami do kościoła, by w tej przestrzeni zaznajomić dzieci z właściwymi postawami i zachowaniem w kościele oraz nazwami miejsc i przedmiotów znajdujących się w kościele. Kolejna katecheza będzie utrwaleniem i kontynuacją z wykorzystaniem podręcznika.

Propozycja nr 2.

1. Wprowadzenie

- Wspólna modlitwa
- Powtórzenie wiadomości z poprzedniej katechezy
- Przed lekcją katecheta przygotowuje obraz kościoła zakryty 6 kartkami A4. Dzieci odkrywają je pod odgadnięciu kolejnych zagadek zadawanych przez katechetę (liczba pytań uzależniona od możliwości i potrzeb):

- » *Jak nazywa się dom dla pszczoł? (ul)*
- » *Jak nazywa dom dla konia? (stajnia)*
- » *Gdzie śpi pies? (buda)*
- » *Gdzie mieszka lis? (nora)*
- » *Jaki dom budują mrówki? (mrowisko)*
- » *Gdzie mieszkają świny? (chlew)*
- Po odkryciu obrazu katecheta zadaje dzieciom pytania:
 - » *Co to za budynek?*
 - » *Czyj to dom? Kto w nim mieszka?*
 - » *Czym różni się od waszych domów?*
 - » *Dlaczego na tym budynku jest wieża? Dlaczego na wieży jest dzwon?*

2. Rozwinięcie

- Katecheta podsumowując poprzedni etap powinien podkreślić, że kościół to dom Boży, w którym możemy spotykać się z Jezusem na modlitwie. Pan Jezus czeka na każdego człowieka i pragnie się z nim spotykać. Kościół jest domem Pana Boga i należy się w nim odpowiednio zachować.
- Katecheta zaprasza uczniów do wysłuchania fragmentu z Pisma Świętego (Mk 11, 15-17):

I przyszedł do Jerozolimy. Wszedłszy do świątyni, zaczął wyrzucać tych, którzy sprzedawali i kupowali w świątyni powywracał stoły zmieniających pieniądze i ławki tych, którzy sprzedawali gołębie, i nie pozwolił, żeby kto przeniósł sprzęt jaki przez świątynię. Potem uczył ich mówiąc: «Czyż nie jest napisane: Mój dom ma być domem modlitwy dla wszystkich narodów, lecz wy uczyniliście z niego jaskinię zbójców».
- Pytania do tekstu Ewangelii:
 - » *Jak zachował się Jezus po przyjsciu do świątyni?*
 - » *Dlaczego tak się zachował?*
 - » *Co Jezus powiedział do znajdujących się tam ludzi?*
- W celu utrwalenia wiadomości nt. zachowania się w kościele proponowane jest katechezie odegranie pantomimy. Uczniowie kategoryzują właściwe i niewłaściwe zachowania w domu Bożym.

3. Zakończenie

- Podsumowanie można powiązać z pytaniem zawartym w podręczniku (?)
- Utrwalenie poznanych treści: zadanie 1 i 2 z podręcznika.
Wspólna modlitwa z podręcznika.

Propozycja dla katechety:

Wspólna nauka wiersza z pokazywaniem:

Tam z wysokiej wieży (*ręce nad głową wyciągnięte w górę na wzór wieży*)
dzwon tak głośno woła, (*kołysanie na boki na nogach*)

Bim bam 2x

Ten kto w Boga wierzy (*ręce złożone do modlitwy*)
chodzi do kościoła. (*idzie*)

Ciągle się kołysze dzwon na tym kościele, (*układamy się w formę dzwonu i kołyszymy się*)

Każdy go już słyszy (*nastawiamy ręce do uszu*),
spieszy ludzi wiele. (*ruch rękoma wyrażający bieg*)

(por. W. KLINGER (red), *Jezus mnie kocha. Katechezy dla sześciolatków*, Wydawnictwo św. Krzyża, Opole 2007, s. 105)

